

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2180/2019
26.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Весне Субић, Биљане Драгојевић, Јелице Бојанић Керкез и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат у ..., против туженог ББ АД ..., чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 169/19 од 25.02.2019. године, на седници одржаној 26.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 169/19 од 25.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 169/19 од 25.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули, П 142/18 од 11.10.2018. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев; ставом другим изреке утврђено је да је ништава одредба члана 2. тачка 1. подтачка 5. уговора о кредиту за измирење раније преузетих обавеза (рефинансирање) бр. ..., што је тужени дужан признати и трпети; ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 30.000,00 динара са законском затетном каматом од 07.04.2016. године до исплате; ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 52.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 169/19 од 25.02.2019. године ставовима првим и другим изреке жалба тужиоца је усвојена, жалба туженог одбијена, па је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати још и износ од 9.000,00 динара са законском затезном каматом на начин и под условима као у првостепеној пресуди, док је у преосталом побијаном непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена; ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...87/18) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом утврђено је да је ништава одредба члана 2. тачке 1. подтачке 5. уговора о кредиту за измирење раније преузетих обавеза (рефинансирање) бр. ... и усвојен је тужбени захтев на име стицања без основа. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку Апелационог суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права. Поред наведеног, одлуке првостепених судова које су приложене уз ревизију не могу бити пример другачије устаљене судске праксе управо због тога што се ради о одлукама првостепених судова.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба са захтевом за утврђење ништавости и стицање без основа поднета је дана 24.01.2018. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 30.000,00 динара. Другостепена пресуда је донета 25.02.2019. године.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела испод наведеног законског лимита, ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић